

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 238/2017-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. júla 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Branislavom Bognerom, Vajanského 8, Trenčín, vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 566/2013 za účasti Krajského súdu v Bratislave takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 566/2013 porušené boli.

2. Krajský súd v Bratislave je povinný [REDACTED] a [REDACTED] uhradiť trovy konania v sume 363,79 € (slovom tristošesťdesiattri eur a sedemdesiatdeväť centov) na účet advokáta JUDr. Branislava Bognera, Vajanského 8, Trenčín, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Vo zvyšnej časti sťažnosti *n e v y h o v u j e .*

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. marca 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. Branislavom Bognerom, Vajanského 8, Trenčín, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 566/2013 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že „[v] právnej veci navrhovateľov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] proti odporcovi [REDAKOVANÉ], Bratislava o zaplatenie 2.392,00 € ist. a prísl., ktorá je na Okresnom súde Bratislava II vedená pod spis. zn. 14C/184/2012 bolo nášmu splnomocnenému právnenému zástupcovi dňa 31. 07. 2013 doručené odvolanie, ktoré proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II 14 C/184/2012 zo dňa 28. 06. 2013 podal odporca. Dňa 14. 05. 2014 nám Okresný súd Bratislava II na základe našej žiadosti oznámil, že súdny spis bol odoslaný na Krajský súd v Bratislave dňa 30. 09. 2013 (na Krajský súd v Bratislave bol údajne doručený dňa 02. 10. 2013). Vec je na Krajskom súde v Bratislave vedená pod spis. zn. 14 Co/566/2013.“.

Sťažovatelia rekapitulujú priebeh napadnutého konania takto:

„Dňa 23. 06. 2014 sme listom požiadali Krajský súd v Bratislave o informáciu o stave konania na odvolacom súde, na ktorú však Krajský súd Bratislava žiadnym spôsobom nereagoval.

Dňa 02. 03. 2015 sme listom opakovane požiadali Krajský súd v Bratislave, aby vo veci konal a vytýčil termín pojednávania, resp. aby vo veci rozhodol.

Dňa 09. 03. 2015 nám Krajský súd v Bratislave listom oznámil, že súd je dlhodobo personálne poddimenzovaný a že prejednanie našej veci možno predpokladať na konci roku 2015, resp. začiatkom roku 2016.

Dňa 25. 01. 2016 sme predložili predsedovi Krajského súdu v Bratislave sťažnosť na prieťahy v konaní s tým, že bolo porušené naše ústavné právo na konanie vo veci bez zbytočných prieťahov a požiadali sme ho, aby vykonal také opatrenia, aby k porušovaniu nášho práva ďalej nedochádzalo.

Dňa 25. 02. 2016 nám predseda Krajského súdu v Bratislave listom zo dňa 18. 02. 2016 oznámil, že v prejednávanej veci 14Co/566/2013 nastali prieťahy a znovu uviedol, že vec nebolo možné doteraz prejednať z dôvodu veľkej zaťaženia konajúceho senátu.“

Sťažovatelia ďalej vo svojej sťažnosti uvádzajú, že „[p]redseda Krajského súdu v Bratislave našu sťažnosť na prieťahy v konaní vyhodnotil ako odôvodnenú a za vzniknuté prieťahy v konaní sa nám ospravedlnil s tým, že objektívne nemôže vykonať opatrenia na odstránenie ďalších prieťahov.“

Sťažovatelia k stavu konania v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu uvádzajú, že „Krajský súd v Bratislave v čase od 02. 10. 2013 (doručenie odvolania spolu so spisom Okresného súdu Bratislava II č. k. 14 C/184/2012) až do dnešného dňa vo veci nekonal a svojou nečinnosťou spôsobil prieťahy v konaní, ktoré trvajú až do dnešného dňa, teda viac ako 2 roky a 5 mesiacov, t.j. 887 dní.“

Sťažovatelia sa sťažnosťou domáhajú aj priznania primeraného „finančného zadosťučinenia sumou 1.000,- EUR“, ktoré odôvodňujú poukazom na to, že „Krajský súd v Bratislave v konaní 14 Co/566/2013 porušil naše ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, sme toho názoru, že naša požiadavka na priznanie finančného zadosťučinenia je oprávnená.“

Sťažovatelia na základe uvedeného navrhujú, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/566/2013.

2. Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje, aby v konaní pod sp. zn. 14 Co/566/2013 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] a [REDACTED] súd priznáva finančné zadosťučinenie 1.000,- EUR ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu SR sa ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia [REDACTED] a [REDACTED] sumou 363,79 EUR na účet jej právneho zástupcu JUDr. Branislava Bognera, Vajanského 8, 911 01 Trenčín, vedený v [REDACTED], do 15 dní od právoplatnosti nálezu.“

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že krajský súd v napadnutom konaní 31. marca 2016 rozhodol bez nariadenia pojednávania a súdny spis 8. mája 2016 odoslal Okresnému súdu Bratislava II.

Po predbežnom prerokovaní ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 238/2017 zo 4. apríla 2017 prijal sťažnosť sťažovateľov na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľov a predsedu krajského súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predseda krajského súdu ústavnému súdu prípisom zo 16. júna 2017 oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, a uviedol:

«Podľa vyjadrenia [REDACTED], predsedníčky senátu, zo dňa 13. 06. 2017 je možno sťažnosť sťažovateľov považovať za čiastočne opodstatnenú. Predmetná vec nebola podľa nej prejednaná a rozhodnutá v primeranej lehote z dôvodu, že senát 14Co dlhodobo pracuje s vysokým počtom vecí. Právna vec Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 14C/184/2012 bola tunajšiemu súdu predložená dňa 02. 10. 2013 z dôvodu podaného odvolania žalovaného (spoločnosti

██████████) proti rozsudku okresného súdu č. k. 14C/184/2012-84 zo dňa 28. 06. 2013 a bola jej pridelená spisová značka 14Co/566/2013.

Vo svojom vyjadrení poukázala na vyjadrenie ██████████, bývalej predsedníčky senátu zodpovednej za chod senátu 14Co zo dňa 05. 02. 2016 k Spr. 2027/2016, ktorá uviedla, že nejde o konanie vyžadujúce osobitnú alebo výnimočnú rýchlosť v zmysle Osobitných zásad pre všetky úseky Krajského súdu v Bratislave, stanovených rozvrhom práce na rok 2013, a z toho dôvodu bola predmetná právna vec zaradená do bežného poradia na vybavenie s tým, že o stave odvolacieho konania a o predpokladanom termíne prejednávania veci (koniec roka 2015 - začiatok roka 2016) bol právny zástupca sťažovateľov oboznámený dňa 09. 03. 2015 (č. l. 124 základného súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 14C/184/2012), kedy mu bola doručená odpoveď ██████████ (toho času predsedníčky senátu) na jeho žiadosť na informácie o stave konania.

Záverom uviedla, že o odvolaní žalovaného v predmetnej veci bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu č. k. 14Co/566/2013-126 zo dňa 31. 03. 2016, tak, že rozsudok okresného súdu č. k. 14C/184/2012-84 bol v celom rozsahu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Základný súdny spis okresného súdu sp. zn. 14C/184/2012 bol vrátený okresnému súdu dňa 19. 05. 2016.»

Okresný súd spolu s prípisom doručil ústavnému súdu aj zberný spis vedený v napadnutom konaní.

Ústavný súd nahliadnutím do zberného spisu krajského súdu zistil, že priebeh napadnutého konania, tak ako ho charakterizoval predseda krajského súdu v prípise zo 16. júna 2017 a ako ho opísali sťažovatelia vo svojej sťažnosti, objektívne zodpovedá obsahu zberného spisu.

Právny zástupca sťažovateľov vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 28. júna 2017 a uviedol, že z „obsahu vyjadrenia, ktoré bolo vo veci zaslané Krajským súdom v Bratislave podľa nášho názoru jednoznačne vyplýva, že naša sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR vo veci porušenia nášho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upraveného v čl. 48 ods. 2

Ústavy SR postupom Krajského súdu Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/566/2013 bola podaná oprávnene.

Samotný Krajský súd v Bratislave vo svojom vyjadrení potvrdil, že počas konania pred týmto súdom došlo k prieťahom, ktoré neboli odôvodnené a vec nebola prejednaná a rozhodnutá v primeranej lehote. Dovoľujeme si poznamenať, že ani v prípade, ak zohľadníme personálnu poddimenzovanosť Krajského súdu v Bratislave a veľký nápad spisovej agendy na tomto súde, nie je možné akceptovať, aby súd v priebehu takmer 2 rokov a 6 mesiacov (02. 10. 2013 doručenie spisu na KS Bratislava - 31. 03. 2016 KS Bratislava vo veci rozhodol uznesením) vo veci nevykonal žiadny procesný úkon. Domnievame sa, že postupom súdu bolo porušené naše ústavné právo na verejne prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Na okraj si dovoľujeme tiež uviesť, že vec nebola do dnešného dňa právoplatne ukončená a po tom, čo vo veci opätovne rozhodol Okresný súd Bratislava II rozsudkom, je možné očakávať, že vo veci bude znovu podané odvolanie a vec bude opätovne predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave.

V celom rozsahu trváme na našej sťažnosti, ktorú sme Ústavnému súdu SR zaslali dňa 07. 03. 2016 a pridržiavame sa podrobného odôvodnenia tejto sťažnosti.

Navrhujeme, aby Ústavný súd SR v konaní vo veci samej vyhovel našej sťažnosti. Od Ústavného súdu SR požadujem aj priznanie finančného zadosťučinenia sumou 1.000,- EUR.

Zároveň uvádzame, že podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR súhlasíme, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania vo veci, pretože od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujeme, aby Ústavný súd SR prijal tento nález

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/566/2013.

2. [REDACTED] a [REDACTED] súd priznáva finančné zadosťučinenie 1.000,- EUR, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti nálezu.

3. Kancelárii Ústavného súdu SR sa ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia [REDACTED] a [REDACTED] sumou 363,79 EUR na účet jej právneho zástupcu JUDr. Branislava Bognera, Vajanského 8, 911 01 Trenčín, vedený v [REDACTED], do 15 dní od právoplatnosti nálezu.“.

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľov a predsedu krajského súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v napadnutom konaní.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného

súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Od 1. júla 2016 vyplýva táto povinnosť z čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ako aj z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priesťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o prvé kritérium, ktoré ústavný súd zohľadňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd uvádza, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o návrhu na zaplatenie peňažnej sumy 2 392 € s príslušenstvom. Z právneho hľadiska predmetnú vec

možno považovať za bežnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, pričom ústavný súd nezistil právnu ani skutkovú zložitosť veci.

2. V rámci druhého kritéria ústavný súd hodnotil správanie sťažovateľov ako účastníkov napadnutého konania. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovatelia svojím správaním k dĺžke napadnutého konania neprispeli, naopak, svojimi podaniami upozorňovali na zdĺhavý priebeh napadnutého konania.

3. V rámci tretieho kritéria ústavný súd posudzoval postup krajského súdu v napadnutom konaní. V tejto súvislosti poukázal na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou alebo nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08) účastníka konania. V súvislosti s posudzovaním postupu krajského súdu v napadnutom konaní ústavný súd poukazuje na to, že v čase rozhodnutia krajského súdu sp. zn. 14 Co 566/2013 z 31. marca 2016 (ktorým krajský súd v celom rozsahu zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 14 C 184/2012 z 28. júna 2013 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie) napadnuté konanie trvalo 2 roky a 6 mesiacov.

Ústavný súd konštatuje, že krajský súd v napadnutom konaní v priebehu 2 rokov a 6 mesiacov nevykonal ani jediný úkon smerujúci k prerokovaniu a rozhodnutiu vo veci. Úkony, ktoré krajský súd podrobne popisuje v prípise predsedu krajského súdu, sú výlučne vnútornými organizačnými úkonmi súdu (pri prideľovaní a prerozdeľovaní vecí), avšak nesmerujú k meritórnemu prerokovaniu a rozhodnutiu veci.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že v napadnutom konaní došlo k opakovanej zmene zákonného sudcu, ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti stabilne na túto skutočnosť neprihliada. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým všeobecné súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Skutočnosť, že krajský súd mal personálne problémy, ktoré

nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že predovšetkým a absolútnou nečinnosťou a nesústredenou činnosťou krajského súdu došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Napadnuté konanie skončilo uznesením krajského súdu sp. zn. 14 Co 566/2013 z 31. marca 2016, ktorým krajský súd v celom rozsahu zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 14 C 184/2012 z 28. júna 2013 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie a s'ťažovatelia vo svojom vyjadrení z 28. júna 2017 zmeneným petitom už nežiadali ústavný súd, aby prikázal krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov. Z uvedeného dôvodu ústavný súd krajskému súdu neprikázal konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'účinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovatelia požadovali finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €.

S prihliadnutím na okolnosti predmetnej veci považoval ústavný súd vyslovenie porušenia práv sťažovateľov za dostatočné poskytnutie ústavnej ochrany, a preto im už finančné zadosťučinenie nepriznal.

Sťažovatelia tiež žiadali úhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním advokátom, a to za dva úkony právnej služby. Sťažovatelia si uplatnili úhradu trov konania.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Právny zástupca v sťažnosti uplatnil úhradu trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil.

Ústavný súd na základe sťažnosti, predloženej a vyžiadanej spisovej dokumentácie priznal právnemu zástupcovi sťažovateľov úhradu trov konania za dva úkony právnej služby. Úhradu trov konania ústavný súd priznal v sume 363,79 € v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za dva úkony právnej služby. Vychádzal pritom z § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby za rok 2016 každý v sume 143 € (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a náhrady hotových výdavkov (režijný paušál) za dva úkony právnej služby každý v sume 8,58 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky) (bod 2 výroku tohto nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je krajský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júla 2017